

ارزیابی کارایی ارقام مختلف گندم از لحاظ جذب و مصرف فسفر در خاک فسفات

المیرا ایرانشهر^۱ - ابراهیم سپهر^{۲*}

تاریخ دریافت: ۹۰/۶/۲۹

تاریخ پذیرش: ۹۱/۱/۲۷

چکیده

به منظور غربال گری ارقام مختلف گندم از لحاظ کارایی جذب و مصرف فسفر، آزمایش گلخانه‌ای به صورت فاکتوریل با طرح پایه کاملاً تصادفی با ۲۰ رقم گندم و دو منبع کود فسفاته شامل فسفر محلول (PS) از منبع سنگ KH₂PO₄ و فسفر نامحلول از طبقه (RP) در سه تکرار با هم مقایسه شدند. ارقام از لحاظ عملکرد اندام هوایی، مقدار و غلظت فسفر کل، کارایی جذب و مصرف فسفر و شاخص فسفر کارایی اختلاف معنی‌داری در ۵/۶ سطح یک درصد نشان دادند. در بین ارقام مورد بررسی، مروودشت با شاخص پاسخ به کود برابر ۸/۳ کودپذیری بالا در حالی که رقم هامون با شاخص گرم کودپذیری نسبتاً پایینی را نشان داد. شاخص کارایی جذب فسفر (PACE) بطور متوسط برای ارقام گندم ۰/۰۴ بدست آمد که از این نظر رقم کرج ۱ و آزادی به ترتیب با ۰/۰۲ و ۰/۰۷ پایین‌ترین و بالاترین کارایی را داشتند. متوسط کارایی مصرف فسفر (PUTE)^۳ برای ارقام گندم در حالت مصرف سنگ فسفات ۰/۸۲ و در حالت مصرف فسفر محلول ۰/۳۱ بود و دامنه این شاخص از ۰/۶ (رقم آزادی) تا ۱/۲ گرم ماده خشک بر میلی گرم فسفر (مغان ۱) تغییر کرد. از لحاظ شاخص فسفر کارایی (PE)^۴ ارقام مروودشت و کرج ۱ با ۰/۴ پایین‌ترین و رقم آزادی با ۱۴/۵ درصد بالاترین کارایی را داشتند. شاخص فسفر کارایی با غلظت فسفر گیاه همبستگی ضعیف و غیر معنی داری (R²=۰/۱۸) ولی با مقدار کل فسفر گیاه همبستگی مثبت و معنی داری (R²=۰/۷۷) در سطح یک درصد نشان داد.

واژه های کلیدی: گندم، فسفر، سنگ فسفات، کارایی جذب، مصرف فسفر

مقدمه

کشاورزان برای پایدار ماندن عملکرد همه ساله باید کودهای فسفاته زیادی مصرف کنند و این در حالی است که پیش‌بینی می‌شود منابع سهل الوصول کودهای فسفاته در دنیا رو به پایان است از طرف دیگر به علت مصرف بی‌رویه کودهای فسفاته، مشکلات زیست محیطی از قبیل پدیده بوتریفیکاسیون، افزایش قیمت سوختهای فسیلی و در نتیجه افزایش قیمت کودها و به تبع آن افزایش هزینه‌های تولید مزید بر علت می‌باشدند (۲۸). با وجود این مشکلات، ارقام گیاهی مختلف زمانی که تحت شرایط کمبود فسفری قرار می‌گیرند سازوکارهای متفاوتی را از خود نشان می‌دهند و عواملی از قبیل خصوصیات ریشه (مورفولوژی ریشه، اندازه ریشه و ریشه‌های ریز)، همزیستی میکوریزی، فرایندهای ریزوسفری pH ریزوسفر، فعالیت فسفاتاز و آزاد شدن اسیدهای آلی از ریشه) باعث ایجاد اختلاف در جذب فسفر بین گونه‌های گیاهی می‌گردند. گیاهان فسفرکارا برای رشد بهتر دو مکانیسم اصلی را بکار می‌برند که شامل: افزایش در جذب فسفر از خاک و افزایش در مصرف فسفر (شامل مکانیسم‌های داخلی در سطح سلولی) می‌باشد (۲۲). لذا امروزه دانشمندان به سمت مطالعه گیاهان و ژنتیکی‌های رفتگاند که توانایی بالایی در جذب و مصرف فسفر داشته و بتوانند فسفر را از شکل‌های نامحلول آن مانند آپاتیت که در خاک‌های آهکی رسوب کرده جذب نمایند و عملکرد نسبی قابل قبولی

فسفر از عناصر اصلی موردنیاز گیاه بوده و غلظت آن در گیاهان بین ۰/۴-۰/۲ درصد است. به واسطه نقش ویژه فسفر در فرایند انتقال انرژی، تقسیم سلولی و همچنین شرکت در فرایندهای رشد و تکامل ریشه، گلدهی، تشکیل میوه و دانه و افزایش مقاومت به امراض، دومین عنصر کلیدی از نظر تغذیه گیاه و از جمله عناصر مهم در تولید محصول به شمار می‌رود (۱). قابلیت کم جذب فسفر یکی از محدودیت‌های عمده رشد گیاه است. ممکن است برخی گیاهان در اثر کمبود فسفر حتی اگر فسفر کل در خاک بیشتر از مقدار موردنیاز باشد ۵ صدمه بینند. علت مقدار کم فسفر محلول خاک (کمتر از میکرومول) این است که فسفر با کانی‌های خاک تشکیل پیوند داده و به شکل‌های آلی و غیرقابل استفاده گیاه تبدیل می‌شود (۲۰). بنابراین

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد و استادیار گروه علوم خاک، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ارومیه

(Email: e.sepehr@urmia.ac.ir)

3- Phosphorus Acquisition efficiency

4- Phosphorus Utilization efficiency

5- Phosphorus Efficiency

*)- نویسنده مسئول:

نشان دادند که در اغلب ارقام فسفرکارا تحت شرایط کمبود فسفر، توزیع ماده خشک و فسفر به طرف ریشه‌ها بیشتر می‌باشد، همچنین طبق گفته ازترک و همکاران (۲۲) نشان دادند که اختلافات بزرگی بین ارقام گندم دوروم و نان از لحاظ فسفرکارایی وجود داشت و نیز بیان کردند که مقدار فسفر شاخصاره پارامتر خوبی برای ارزیابی فسفرکارایی غلات است.

در سال‌های اخیر استفاده از سنگ فسفات در خاک‌های مناطق گرمسیری به عنوان یک فاكتور مهم در مقایسه با مصرف کودهای فسفاته محلول درآمده است و مصرف مستقیم سنگ فسفات از لحاظ اقتصادی باصره‌تر از مصرف کودهای فسفاته برای محصولات زراعی خاص بوده است. در برخی کشورهای در حال توسعه هم منابع سنگ فسفاتی وجود دارد که اگر بجای کودهای فسفاته بکار روند از لحاظ اقتصادی صرفه‌جویی خواهد شد (۶). لذا با توجه به اهمیت انتخاب ارقام کارا در جذب و مصرف فسفر و تحقیقات اندک در ایران، آزمایش مذکور به منظور ارزیابی کارایی ارقام مختلف گندم در جذب و مصرف فسفر در استفاده از سنگ فسفات (منبع نامحلول فسفر) انجام شده است.

مواد و روش‌ها

این آزمایش به صورت فاکتوریل با طرح کاملاً تصادفی با ۲۰ رقم گیاه گندم بهاره (جدول ۴) و دو منبع کود فسفاته شامل فسفر محلول از منبع فسفات پتاسیم (KH_2PO_4) و فسفر نامحلول از منبع سنگ فسفات (RP) در بستر شنی (River sand) با حاصلخیزی پایین و در سه تکرار به صورت گلخانه‌ای در دانشکده کشاورزی ارومیه در سال ۱۳۸۹ اجرا گردید. پس از هوا خشک شدن شن مورد نظر، خصوصیات فیزیکی و شیمیایی بستر شن از لحاظ pH در سوپیانسیون ۱:۵ خاک و محلول ۰/۰۱ مولار کلرید کلسیم و قرائت بوسیله دستگاه pH متر HANNA مدل HI۹۰۱۷، فسفر قابل استفاده به روش اولسن و همکاران (۲۶) و میزان عناصر کم مصرف با روش عصاره‌گیری توسط DTPA لیندسی و نرول (۱۸) تجزیه شده و نتایج در جدول ۱ نشان داده شده است.

تولید کنند. باتن (۴) انتخاب رقم کارا را یک متغیر مکمل و حتی جایگزین برای مصرف کودها در کشاورزی بیان کرد. گاهونیا و همکاران (۱۱) با مطالعه ویژگی‌های مورفو‌لوزی ریشه به عنوان ابزاری موثر در ارقام گیاهی فسفرکارا، به این نتایج رسیدند که سیستم ریشه‌ای بزرگ و وسیع موجب تماس بیشتر ریشه با خاک می‌شود که در جذب فسفر از خاک موثر می‌باشد، قطر ریشه در جذب فسفر خاک مهم است به این صورت که قطر کمتر ریشه می‌تواند تماس بیشتری با خاک در واحد سطح ریشه فراهم نماید و در نتیجه موجب جذب بیشتر فسفر از خاک می‌شود، ریشه‌های مویین جذب فسفر از خاک ریزو‌سفر را به دلیل افزایش سطح موثر ریشه تا چندین برابر افزایش می‌دهند، قارچ میکوریزا (VAM) به استخراج فسفر از خاک ریزو‌سفری کمک می‌کند، همچنین گزارش شده است که اسیدهای آلی رها شده از ترشحات ریشه‌ای شامل آنیون‌هایی مثل مالات، فومارات، اگزالات و به ویژه سیترات هستند که موجب افزایش حلالیت پذیری فسفر از فرم نامحلول به فرم جذب شده و محلول می‌گردد. گاهونیا و نیلسن (۱۰) با بررسی کارایی جذب ارقام مختلف گندم و جو، بیان کردند که تفاوت ارقام مختلف در گسترش منطقه تخلیه اطراف ریشه و غلظت بحرانی فسفر آن منطقه است و ترشحات ریشه ارقام گیاهی نقش مهمی را در افزایش حلالیت فسفر و جذب آن توسط گیاه بازی می‌کنند. طبق گفته جونز و همکاران (۱۴) تحرک عناصر ریزو‌سفری از قبیل فسفر و آهن زمانی که pH خاک کمتر است محتمل‌تر است، همچنین نشان دادند که افزایش فعالیت فسفاتاز در خاک ریزو‌سفری، هیدروولیز استرهای فسفات را افزایش می‌دهد و فسفر معدنی جهت جذب را آزاد می‌کند. ونس و همکاران (۳۰) با تحقیق بر روی اثر ریشه‌های خوش‌های در جذب فسفر از خاک نشان دادند که ریشه‌های خوش‌های علاوه بر تغییرات میکوریزی باعث افزایش جذب فسفر در اغلب گونه‌های گیاهی بخصوص از قبیل لوپین می‌شود چون که مقادیر زیادی از اسیدهای آلی، پروتون و اسید فسفاتاز جهت حل کردن فسفر باند شده به کمپلکس‌های آلی و معدنی از ریشه‌های خوش‌های تراووش می‌کنند. طبق گزارشات اختر و همکاران (۲) با بررسی و مقایسه توزیع بیومایس و فسفر ریشه و شاخصاره بین ارقام گیاهی Diversa

جدول ۱ - خصوصیات فیزیکی و شیمیایی بستر شن

	Baft	pH	Olsen-P	Fe	Mn	Zn	Cu
	← (mg/kg) →						
شن ریز	۷/۴	۳	۵/۰۶	۲/۷۸	۰/۷۶	۰/۲۸	۰/۶۹

شاخصاره ارقام به روش کالریمتری (رنگ زرد مولیبدات و وانادات) و سترمن (۳۲) اندازه‌گیری شدند. از داده‌های بدست آمده، مقدار فسفرکل، شاخص پاسخ به کود و شاخص‌های فسفرکارایی محاسبه شدند:

PC: غلظت فسفر شاخصاره (mg / g DW)؛ عملکرد خشک شاخصاره (g)؛ PS: فسفر محلول از منبع فسفات پتابسیم؛ RP: فسفر نامحلول از منبع سنگ فسفات تجزیه و تحلیل آماری داده‌ها از طریق نرم افزار SAS و رسم نمودارها از طریق Excel انجام گرفت.

نتایج و بحث

ارقام از لحاظ عملکرد اندام هوایی، شاخص پاسخ به کود، غلظت و مقدار فسفر کل، شاخص فسفرکارایی، کارایی در مصرف فسفر و کارایی جذب فسفر در سطح یک درصد تفاوت معنی داری نشان دادند (جداوی ۲ و ۳).

$$TP = PC \times SDW$$

$$FR = SDW_{PS} - SDW_{RP}$$

$$PACE = \left(\frac{TP \text{ in } P_0}{TP \text{ in } P_s} \right)$$

$$PUTE = \left(\frac{SDW}{TP} \right)$$

$$PE = \left(\frac{SDW \text{ in } RP}{SDW \text{ in } PS} * 100 \right)$$

$$PUTE \times CPE = PACE$$

شن عبور داده شده از الک ۲mm، در گلدان‌های سه کیلوگرمی ریخته شد، سپس ۲۰ رقم گندم در دو منبع کودی فسفات پتابسیم و سنگ فسفات و در سه تکرار در گلدان‌ها کاشته شدند. سایر عناصر غذایی در واحد mg/kg به شرح زیر به گلدانها اضافه شد: N از CaCl₂.2H₂O از ۴۱ Ca و K₂SO₄ از ۸۹ K، NH₄NO₃ Zn از ۳/۹۵ Mg .MnSO₄.H₂O از ۳/۲۶ Mn .MgSO₄.7H₂O از ۰/۰۵ B .CuSO₄.5H₂O از ۰/۵۱ Cu.ZnSO₄.7H₂O از ۰/۱۲ B .Na₃[CO(NO₃)₆] از ۰/۱۱ Co .H₃BO₃ از ۰/۰۸ Mo از ۰/۰۵ Fe (NH₄)₆MO₇O₂₄.4H₂O نیتروژن در ۳ مرحله و سایر عناصر غذایی در یک مرحله و قبل از کشت مصرف شدند. مراقبت‌های زراعی لازم برای تمامی تیمارها به طور یکنواخت اعمال گردید. آبیاری بصورت وزنی به هنگام رسیدن گلدان‌ها به ۸۰ درصد FC انجام گرفت. از ۱۴ بذر کاشته شده در هر گلدان، هشت بذر برای ادامه کشت در گلدان‌ها گذاشته شد. پس از هشت هفته بوته‌ها برداشت و اندام هوایی پس از خشک شدن در آون ۷۰ درجه سانتیگراد توزین شده و پس از آسیاب شدن، غلظت فسفر

: TP: مقدار فسفر کل شاخصاره (mg) (۲۲)
: FR: شاخص پاسخ به کود (g) (۹) و (۳۳)

: PACE: شاخص کارایی جذب فسفر (۲۳)

: PUTE: شاخص کارایی مصرف فسفر (۲۹) (g SDW / mg P)

: PE: شاخص فسفرکارایی (%) (۲۲)

: CPE: فسفرکارایی محاسبه شده (۲۸)

جدول ۲- تجزیه واریانس شاخص‌های عملکرد اندام هوایی، غلظت فسفر، مقدار فسفر کل شاخصاره گیاه و کارایی مصرف فسفر تحت تاثیر تیمارهای مختلف رقم و سطح کودی

منابع تغییرات	درجه آزادی	عملکرد اندام هوایی	غلظت فسفر شاخصاره	مقدار فسفر شاخصاره	کارایی مصرف فسفر	میانگین مربعات
رقم	۱۹	۰/۹۷**	۰/۶۵**	۳۱/۷۱**	۰/۰۴**	۰/۰۴**
سطح کودی	۱	۱۳۲۳/۵۵**	۱۲۱/۳۶**	۱۵۹۰/۱۰۶**	۷/۶۶**	۷/۰۲**
رقم×سطح کودی	۱۹	۰/۶۲**	۰/۳۳**	۲۶/۲۹**	۰/۰۲**	۰/۰۰۲۱
خطا	۸۰	۰/۱۴	۰/۰۱	۱/۲۴	۰/۰۸	۰/۰۸
ضریب تغییرات(%)		۹/۴۱	۵/۴۱	۸/۹۹	۸/۹۹	۸/۹۹

*معنی دار در سطح ۱%

جدول ۳- تجزیه واریانس شاخص های کارایی جذب فسفر، کودپذیری، فسفر کارایی و فسفر کارایی محاسبه شده

منابع تغییرات	درجه آزادی	کارایی جذب فسفر	شاخص کودپذیری	فسفر کارایی	فسفر کارایی محاسبه شده	میانگین مربوط
	۱۹	۰/۰۰۰۵۶***	۰/۰۰۲۵***	۰/۰۰۲۲***	۰/۰۰۰۲۲***	رقم
	۴۰	۰/۰۰۰۴۰	۰/۰۳۱	۰/۰۰۰۲۱	۰/۰۰۰۱۸	خطا
	۱۷/۲۱	۸/۳۴	۱۵/۱	۱۵/۹۴		ضریب تغییرات (%)
						٪۱ معنی دار در سطح ***

گندم نان

رقم ۱۳- M-81، از بین ارقام گندم دوروم رقم آریا و از بین ارقام جو رقم ۱۶- M-80 شاخص کودپذیری بالایی را نشان دادند و در آزمایش دیگر گونش و همکاران (۹) با مقایسه شاخص پاسخ به کود ۲۵ رقم گندم زمستانه دریافتند که ارقام ۷۹- Kirikpinar C-1252، Yakar-99 و Kiziltan-40/98 غیرکودپذیر و ارقام Mizrak-98 و Kizicce-96 کودپذیر بودند.

غلظت و مقدار فسفر گیاه

غلظت فسفر در شاخصاره ارقام مختلف در حالت فسفر محلول و سنگ فسفات متفاوت بود و بین ۰/۹ و ۱/۶۸ میلی گرم با میانگین ۱/۲۶ در حالت مصرف سنگ فسفات و بین ۱/۱ و ۴/۱ میلی گرم با میانگین ۳/۳ میلی گرم بر گرم ماده خشک در حالت مصرف فسفر محلول بدست آمد و بطور میانگین در حالت مصرف سنگ فسفات، غلظت فسفر در شاخصاره ارقام ۲/۶ برابر کمتر از حالت مصرف فسفر محلول بود. در حالت مصرف سنگ فسفات ارقام آزادی، بیات، شیراز، گلستان و ذی بیشترین و ارقام مغان، آریا، هیرمند، هامون و کرج ۲ کمترین غلظت فسفر را در شاخصاره داشتند و با مصرف فسفر محلول، ارقام شعله، اترک، نیک نژاد و گلستان غلظت فسفر شاخصاره را به طور قابل ملاحظه ای افزایش دادند (جدول ۴). در گزارشی دیگر سپهر و همکاران (۲۸) با بررسی غلظت فسفر شاخصاره غلات مختلف در خاک آهکی به نتیجه مشابهی رسیدند و نشان دادند که غلظت فسفر شاخصاره غلات در حالت محدودیت فسفری بین ۱/۲-۲/۲ میلی گرم بر گرم ماده خشک و در حالت کفايت فسفری بین ۴-۵ میلی گرم بر گرم ماده خشک بود. لیاو و همکاران (۱۶) نشان دادند که در حالت محدودیت فسفری غلظت فسفر شاخصاره ارقام مختلف گندم زیر غلظت بحرانی فسفر شاخصاره بود. ازترک و همکاران (۲۲) مشاهده کردند که در حالت محدودیت فسفری غلظت فسفر شاخصاره ارقام گندم نان و دوروم ۵۰ درصد کاهش یافت. اسبرن و رنگل (۲۳) گزارش دادند که غلظت پایین فسفر شاخصاره در ارقام چاودار و ترتییکاله با عملکرد اندام هوایی بالا نسبت به ارقام گندم به اثر رقت در نتیجه افزایش رشد است.

عملکرد اندام هوایی(Shoot yield)

عملکرد اندام هوایی (وزن خشک) در حالت مصرف سنگ فسفات از ۰/۲۴ (رقم کرج ۱) تا ۱/۱۸ گرم به گلدان (رقم آزادی) با میانگین ۰/۶۸ گرم متغیر بود و با مصرف فسفر محلول میانگین عملکرد اندام هوایی به طور معنی داری به ۷/۳ گرم افزایش یافت و ارقام کرج ۱ و مرودشت به ترتیب با ۵/۶ و ۸/۷ گرم کمترین و بیشترین عملکرد اندام هوایی را در حالت مصرف فسفر محلول داشتند (جدول ۴). در گزارشاتی مشابه سپهر و همکاران (۲۸) با مقایسه عملکرد اندام هوایی ارقام مختلف غلات در خاک آهکی با فسفر قابل دسترس پایین ولی فسفر کل بالا؛ گونش و همکاران (۹)؛ ازترک و همکاران (۲۲)؛ لیاو و همکاران (۱۷) و اسبرن و رنگل (۲۳) با مقایسه عملکرد شاخصاره غلات در مقادیر مختلف فسفر محلول نشان دادند که با مصرف فسفر محلول عملکرد اندام هوایی ارقام گیاهی افزایش معنی داری یافتند. بالمی (۵) گزارش داد که کاهش فرایندیهای وابسته به فتوسترن با کاهش تغییر و تبدیلات موثر در فرایند گرفتن نور منجر به کاهش عملکرد اندام هوایی ارقام در حالت کمبود فسفر شده است. زیانگ - ون و همکاران (۳۴) نشان دادند که اختلافات در اندازه برگ و ارتفاع گیاه بین ارقام مختلف سویا منجر به ایجاد عملکردهای متفاوت شاخصاره بین ارقام سویا شده است در حالی که لیاو و همکاران (۱۶) نشان دادند که تفاوت در جذب فسفر بین ارقام مختلف گندم منجر به ایجاد اختلاف بین عملکردهای شاخصاره ارقام شده است.

شاخص پاسخ به کود (FR)

متوسط شاخص کودپذیری برای ارقام گندم مورد مطالعه، ۶/۶ گرم بود که در بین این ارقام، مرودشت با شاخص پاسخ به کود برابر ۸/۳ کودپذیری بالا و ارقام کرج ۱ و هامون به ترتیب با شاخص ۵/۳ و ۵/۶ گرم کودپذیری نسبتاً پایینی را نشان دادند، به طور کلی ارقام مرودشت، آزادی، نیک نژاد، داراب، کرج ۲، رسول، مغان، ۱، کاوه، آریا و شعله دارای شاخص پاسخ به کود بالاتر از میانگین و ارقام گلستان، بیات، اینیا، اترک، شیراز، ذی، نوید، هیرمند، هامون و کرج ۱ دارای شاخص پاسخ به کود پایین‌تر از میانگین بودند (جدول ۴). در تحقیقی مشابه سپهر و همکاران (۲۸) گزارش دادند که در بین ارقام

جدول ۴- عملکرد اندام هوایی، شاخص کودپذیری (PC) و غلظت فسفر (FR) ارقام گندم

		عملکرد اندام هوایی (mg / g DW)		غلظت فسفر در اندام هوایی (g/pot)		شاخص کودپذیری (g/pot)		عملکرد اندام هوایی (g/pot)		نام رقم	
PS	RP	PS	RP	PS	RP	PS	RP				
۲/۱	۱/۱۸	۸/۳	۸/۷	۰/۳۷				مرودشت			
۲/۹	۱/۲۲	۶/۶	۷/۴	۰/۸۳				رسول			
۳/۳	۱/۶۸	۷/۱	۸/۳	۱/۱۸				آزادی			
۳/۹	۱/۲۷	۷/۱	۸/۲	۱/۰۴				نیک نژاد			
۳/۰	۱/۰۲	۷/۳	۷/۹	۰/۵۹				کرج	۲		
۳/۴	۱/۲۴	۷/۴	۷/۹	۰/۴۷				داراب	۲		
۲/۴	۰/۹۰	۶/۷	۷/۵	۰/۸۱				مغان۱			
۲/۶	۱/۳۳	۶/۷	۷/۴	۰/۶۷				کاوه			
۳/۱	۱/۰۲	۶/۹	۷/۴	۰/۴۹				آریا			
۴/۱	۱/۳۹	۶/۷	۷/۴	۰/۶۱				شعله			
۳/۷	۱/۴۳	۶/۴	۷/۳	۰/۹۱				گلستان			
۳/۵	۱/۶۱	۶/۵	۷/۳	۰/۸۱				بیات			
۳/۰	۱/۱۲	۶/۴	۷/۲	۰/۷۲				ایینا			
۴/۱	۱/۳۴	۶/۴	۷/۱	۰/۶۴				اترک			
۳/۹	۱/۴۶	۶/۵	۷/۱	۰/۵۵				شیراز			
۳/۴	۱/۴۶	۶/۱	۷/۰	۰/۸۴				دز			
۳/۶	۱/۱۲	۶/۳	۷/۰	۰/۷۳				نوید			
۳/۱	۱/۰۷	۶/۳	۶/۸	۰/۵۰				هیرمند			
۳/۵	۱/۱۰	۵/۶	۶/۲	۰/۶۳				هامون			
۳/۵	۱/۱۶	۵/۳	۵/۶	۰/۲۴				کرج۱			
۳/۳	۱/۲۶	۶/۶	۷/۳	۰/۶۸				میانگین			
۰/۱۴		۰/۹۱		۰/۴۳	LSD _{0.01}						
۰/۰۴		—		۰/۱۴	LSD _{0.05}						
۵/۴۱		۸/۳۴		۹/۴۱	CV (%)						

و همکاران (۱۶) بر روی ۱۹۸ رقم گندم در دو نوع خاک با قدرت تثبیت کنندگی بالا نشان دادند که با مصرف فسفر محلول، مقدار فسفر شاخصاره ارقام افزایش یافت. در مطالعاتی توسط باتن (۳) بر روی ۲۳ رقم گندم و یا توسط اسپرن و رنگل (۲۳) بر روی ۱۰۶ رقم غلات مشاهده شد که اختلافات بالایی بین ارقام از لحاظ مقدار فسفر کل وجود داشت و این اختلافات به اندازه ریشه، مورفوژوئی ریشه و تعییرات ریزوفسفر ریشه نسبت داده شد. در گزارشی اترک و همکاران (۲۲) نشان دادند که بین عملکرد خشک شاخصاره ارقام گندم و مقدار فسفر شاخصاره همبستگی معنی داری است و پارامتر مقدار فسفر کل شاخصاره ارقام گیاهی به میزان زیادی تحت تاثیر گونه گیاه، میزان رشد و تولید محصول قرار می گیرد.

بالاترین میزان جذب فسفر توسط ارقام گندم در حالت مصرف سنگ فسفات ۱/۹۸ (رقم آزادی) و کمترین آن ۰/۲۸ میلی گرم (کرج ۱) بود که بطور میانگین ۰/۸۸ بدست آمد و با مصرف فسفر محلول این میانگین به ۲۳/۹ میلی گرم افزایش یافت. مشاهده شد که مقدار جذب فسفر در ارقام آزادی، گلستان، نیک نژاد، بیات، دز، رسول و کاوه بیشتر از مقدار فسفر در ارقام مغان۱، آریا، کرج، ۲، هیرمند، هامون، نوید، اینیا، کرج۱ و مرودشت در حالت مصرف سنگ فسفات است که این نشان می دهد ارقام آزادی، گلستان، نیک نژاد، بیات، دز، رسول و کاوه در جذب فسفر از سنگ فسفات توانایی بالاتری را داشتند (جدول ۵).

در تحقیقاتی مشابه سپهر و همکاران (۲۸) در غلات: زیانگ - ون و همکاران (۳۴) بر روی ارقام سویا؛ گونش و همکاران (۹) بر روی ارقام گندم زمستانه در دو محیط رشد گلخانه و مزرعه ای و لیاو

جدول ۵- فسفر کل گیاه، شاخص کارایی مصرف، کارایی جذب و فسفر کارایی ارقام مختلف گندم

(CPE)	شده	محاسبه	فسفر کارایی	شاخص فسفر کارایی		شاخص کارایی جذب فسفر		(mg SDW / mg P)	نام رقم
				PS	RP	PS	RP		
۰/۰۲				۰/۰۲	۰/۴۱	۰/۸۵	۲۱/۳	۰/۴۶	مرودشت
۰/۰۴				۱۱/۲	۰/۰۵	۰/۳۵	۰/۸۲	۲۱/۳	رسول
۰/۰۴				۱۴/۵	۰/۰۷	۰/۳۱	۰/۶۰	۲۷/۰	آزادی
۰/۰۳				۱۲/۷	۰/۰۴	۰/۲۵	۰/۷۹	۳۲/۲	نیک نژاد
۰/۰۳				۷/۶	۰/۰۳	۰/۳۴	۰/۹۹	۲۳/۴	کرج
۰/۰۲				۶/۰	۰/۰۲	۰/۳۰	۰/۸۱	۲۶/۷	داراب
۰/۰۵				۱۰/۸	۰/۰۴	۰/۴۲	۱/۱۲	۱۸/۰	مغان۱
۰/۰۴				۹/۱	۰/۰۵	۰/۳۸	۰/۷۵	۱۴/۵	کاوه
۰/۰۲				۶/۶	۰/۰۲	۰/۳۳	۰/۹۹	۲۲/۶	آریا
۰/۰۲				۸/۳	۰/۰۳	۰/۲۴	۰/۷۲	۳۰/۴	شعله
۰/۰۳				۱۲/۵	۰/۰۵	۰/۲۷	۰/۷۱	۲۷/۳	گلستان
۰/۰۳				۱۱/۱	۰/۰۵	۰/۲۸	۰/۶۲	۲۵/۶	بیات
۰/۰۳				۱۰/۱	۰/۰۴	۰/۳۳	۰/۸۹	۲۱/۵	اینیا
۰/۰۲				۹/۱	۰/۰۳	۰/۲۴	۰/۷۷	۲۹/۱	اترک
۰/۰۲				۷/۸	۰/۰۳	۰/۲۶	۰/۶۸	۲۷/۳	شیراز
۰/۰۴				۱۲/۰	۰/۰۵	۰/۳۰	۰/۶۸	۲۳/۴	دز
۰/۰۳				۱۰/۶	۰/۰۳	۰/۲۸	۰/۸۹	۲۴/۹	نوید
۰/۰۲				۷/۳	۰/۰۳	۰/۳۲	۰/۹۴	۲۱/۲	هیرمند
۰/۰۳				۱۱/۱	۰/۰۳	۰/۲۹	۰/۹۱	۲۱/۵	هامون
۰/۰۲				۴/۵	۰/۰۲	۰/۳۹	۰/۸۶	۱۴/۲	کرج۱
۰/۰۳				۹/۳۱	۰/۰۴	۰/۳۱	۰/۸۲	۲۳/۹	میانگین
۰/۰۱				۲/۳۱	۰/۰۱	۰/۰۵		۱/۲۷	LSD _{0.01} (بین ارقام)
—				—	—	۰/۰۱		۰/۴۰	LSD _{0.05} (بین سطوح کودی)
۱۵/۹۴				۱۵/۱	۱۷/۲۱	۸/۰۸		۸/۹۹	CV(%)

فیزیولوژی ریشه وابسته است، همانطوری که ونگ و همکاران (۳۱) با ارزیابی خصوصیات مورفولوژی و فیزیولوژی ریشه ارقام کتان، گندم از لوین گزارش دادند که گیاه لوپین از طریق ترشحات ریشه، گندم از طریق رهاسازی پروتون و گسترش ریشه و گیاه کتان با افزایش فعالیت فسفاتاز ریزوسفر توانایی جذب فسفر بالایی را داشتند، هم-چین لیو و همکاران (۱۷) مشاهده کردند که در حالت محدودیت فسفر بیومایس ریشه، نسبت ریشه به شاخساره، طول ریشه، فعالیت اسیدفسفاتاز و سطح تماس ریشه برای هر دو رقم فسفرکارا و غیرکارای ذرت افزایش ولی ترشح اسید آلی و pH ریزوسفر ریشه ها کاهش یافت. پرس و همکاران (۲۷) با بررسی نقش کربوکسیلات و تاثیر آن بر روی جذب فسفر و رشد گیاه Lupinus albus L. گزارش دادند که توانایی ریشه ها در افزایش ترشح کربوکسیلات نوعی سازگاری برای جذب فسفر در خاک هایی با فسفر قابل دسترس پایین

کارایی جذب فسفر (PACE)

متوجه شاخص کارایی جذب فسفر برای ارقام ۰/۰۴ بود و در بین ارقام مورد مطالعه، ارقام آزادی و دز به ترتیب با ۰/۰۷ و ۰/۰۵ نسبت به بقیه کارایی بالایی نشان دادند و ارقام کرج ۱ و مرودشت با ۰/۰۲ غیرکاراترین ارقام در جذب فسفر بودند، بطور کلی ارقام آزادی، دز، بیات، گلستان، رسول و کاوه دارای کارایی جذب فسفر بالاتر از میانگین و ارقام کرج ۱، مرودشت، آریا، داراب، کرج ۲ و هیرمند کارایی جذب فسفر پایین تر از میانگین داشتند که نشان می دهد ارقام آزادی، دز، بیات، گلستان، رسول، نیک نژاد و کاوه در جذب فسفر کارتر هستند (جدول ۵). مارشنر و همکاران (۲۱) گزارش دادند که اختلافات ژنتیکی بین ارقام از لحاظ جذب فسفر، مهم ترین فاکتور تعیین کننده در کارایی عنصر است که به خصوصیات مورفولوژی و

این مطالعه رقم جو (M-80-16) با ۰/۴۲ گمترین فسفر کارایی را داشت و ارقام گندم قدس، روشن و S-18-80 به همراه یولاف به عنوان ارقام فسفر کارا معروفی شدند. در گزارش مشابه، اسپرین و رنگل (۲۳) با ارزیابی فسفر کارایی گندم، چاودار و تریتیکاله در استفاده از مقادیر مختلف فسفر محلول بر اساس عملکرد خشک شاخصاره و در حالت محدودیت فسفر دریافتند که ارقام چاودار و تریتیکاله کارایی بالایی دارند و در بین ارقام گندم فقط ارقام ۲۰۵۵ Wawht و ۲۱۲۸ Soglen کارا بودند. در آزمایش دیگر با ارزیابی فسفر کارایی غلات مختلف (گندم، چاودار و تریتیکاله) در استفاده از منبع فسفات آهن اسپرین و رنگل (۲۴) بیان کردند که ارقام چاودار و تریتیکاله کاراتر از ارقام گندم بودند و از لحاظ فسفر کارایی اختلافات زیادی بین ارقام گندم وجود داشت، مطالعات ایشان نشان داد که هیچ رقمی بر اساس ۴ شاخص (عملکرد خشک شاخصاره در فسفر کم، عملکرد نسبی شاخصاره، کارایی جذب و مصرف فسفر) کارا نبود، بر اساس سه شاخص (عملکرد خشک شاخصاره در فسفر کم، عملکرد نسبی شاخصاره و کارایی جذب فسفر) از بین ارقام چاودار Bevy، Pc00361 کارا و رقم Machete غیر کارا بود، بر اساس دو شاخص (عملکرد خشک شاخصاره در فسفر کم، عملکرد نسبی شاخصاره) از بین ارقام گندم ۸۰-۵۵ Westonia Chinese، ۲۱۴۷ Wawht، ۸۰-۵۵ AT48-94، TX93-78-۱، Cadoux کارا ولی ارقام pento Bulgarian، Kalingri، Abacus، Perenjori، Cunderdin بودند. گاهونیا و همکاران (۱۰) با ارزیابی فسفر کارایی بین ارقام گندم زمستانه و جو بهاره و زمستانه گزارش دادند که فسفر کارایی ارقام جو بهاره و گندم زمستانه بیشتر از ارقام جو زمستانه بود بطوری که در بین ارقام جو بهاره، رقم Hamu و در بین ارقام گندم زمستانه، رقم Canut به ترتیب با ۴۱ و ۳۵ درصد بالاترین فسفر کارایی را داشتند، همچنین نشان دادند که اختلافات فسفر کارایی به طول تارهای ریشه و ترشحات ریشه ارقام مختلف مربوط است.

شاخص فسفر کارایی با مقدار کل فسفر جذب شده در حالت مصرف سنگ فسفات همبستگی مثبت و معنی داری ($R^2 = 0/77$) در سطح یک درصد داشت (شکل ۱) در تحقیق دیگر از ترک و همکاران (۲۲) گزارش دادند که ضریب همبستگی بین فسفر کارایی و مقدار کل فسفر جذب شده برابر با ($R^2 = 0/81$) بود. سپهر و همکاران (۲۸) نیز به نتیجه مشابهی رسیدند و بیان کردند که همبستگی مثبت ($R^2 = 0/66$) بین فسفر کارایی و مقدار کل فسفر است و دریافتند که مقدار فسفر شاخصاره، پارامتر مناسبی برای مقایسه ارقام گیاهی گندم در طول دوره رشد است. در حالت مصرف سنگ فسفات بین فسفر کارایی و غلظت فسفر شاخصاره همبستگی ضعیف ($R^2 = 0/18$) وجود داشت که با نتایج جونز و همکاران (۱۳) مطابقت دارد.

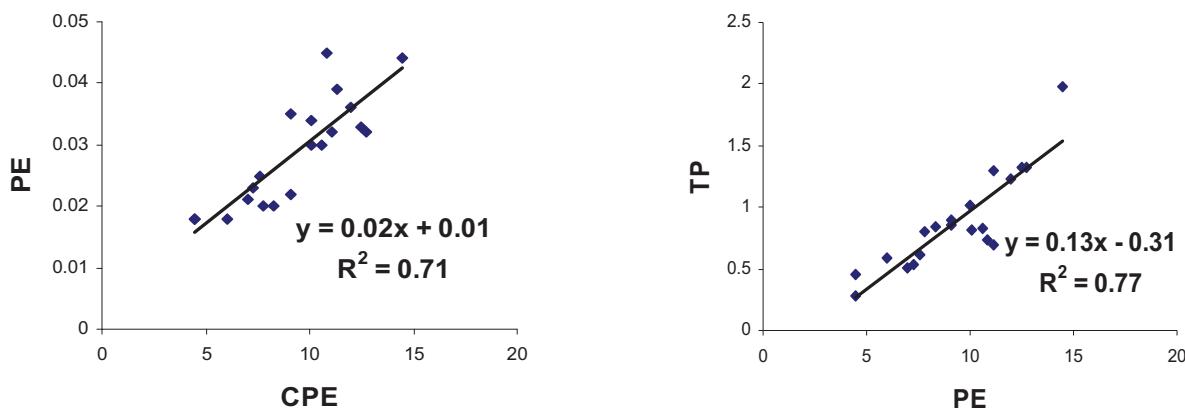
است. منسک و همکاران (۱۹) گزارش دادند که کارایی جذب فسفر مهمتر از کارایی مصرف فسفر است در حالی که از ترک و همکاران (۲۲) نشان دادند که هر دو نوع کارایی جذب و مصرف فسفر به طور یکسان اهمیت دارند.

کارایی مصرف فسفر گیاه (PUTE)

ارقام گیاهی که با غلظت‌های پایین فسفر شاخصاره، بتوانند فعالیت‌های متابولیکی را در بافتها و اندام‌های خود طوری تنظیم کنند که وزن خشک بالایی را به ازای هر واحد فسفر جذب شده تولید کنند کارایی مصرف فسفر بالایی را دارند. این شاخص در حالت مصرف سنگ فسفات از ۰/۶ (آزادی) تا ۱/۱۲ (آزادی) گرم ماده خشک بر میلی گرم فسفر (مغان ۱) تغییر کرد و از این نظر ارقام مغان ۱، آریا، کرج ۱، مرودشت، کرج ۲، هامون، هیرمند، اینیا و نوید کاراتر بودند اما ارقام آزادی، بیات، دز، گلستان، شیراز، شعله و نیک نژاد کارایی پایین داشتند. مشاهده شد که با افزایش فسفر محلول، کارایی مصرف فسفر در تمامی گونه‌ها کاهش یافت بطوری که از ۰/۲۴ (اترک و شعله) تا ۰/۴۲ (مغان ۱) با میانگین ۰/۳۱ گرم بدست آمد (جدول ۵). همانطوری که سپهر و همکاران (۲۸) گزارش دادند که با افزایش مصرف کود فسفاته در خاک آهکی با فسفر قابل دسترس پایین کارایی مصرف فسفر غلات از ۰/۵۵ به ۰/۲۱ گاهش یافته است و ارقام جو، یولاف، چاودار و تریتیکاله کارایی مصرف فسفر بالایی از ارقام گندم نان و دوروم داشتند. در تحقیقی مشابه فاگریا و همکاران (۷) گزارش دادند که با مصرف فسفر محلول، کارایی مصرف فسفر ارقام برنج از ۰/۹/۲ به ۰/۴ گرم کاهش یافت. اسپرین و رنگل (۲۳) با ارزیابی کارایی مصرف فسفر ارقام مختلف غلات در مقادیر مختلف فسفر محلول گزارش دادند که ارقام چاودار و تریتیکاله کارایی مصرف فسفر بالایی از ارقام گندم داشتند. فاگریا و همکاران (۸) گزارش دادند که گونه‌های گندم جدید کارایی مصرف فسفر بالاتری را نسبت به سایر گونه‌های قدیمی گندم داشتند.

فسفر کارایی (PE)

متوسط شاخص فسفر کارایی برای ارقام ۹/۳۱ بود و ارقام آزادی و نیک نژاد به ترتیب با ۱۴/۵ و ۱۲/۷ درصد بالاترین فسفر کارایی و ارقام مرودشت و کرج ۱ با ۴/۵ درصد پایین ترین فسفر کارایی را داشتند، در حالت کلی ارقام رسول، آزادی، نیک نژاد، مغان ۱، گلستان، بیات، اینیا، دز، نوید و هامون فسفر کارایی بالاتر از میانگین ولی ارقام مرودشت، کرج ۲، داراب ۲، کاوه، آریا، شعله، اترک، شیراز، هیرمند و کرج ۱ فسفر کارایی پایین تر از میانگین را داشتند (جدول ۵). در تحقیقی دیگر متوسط سپهر و همکاران (۲۸) نیز رقم آزادی با فسفر کارایی ۰/۹۷ نسبت به بقیه ارقام در جذب فسفر کاراتر بود، در

شکل ۲- همبستگی بین فسفرکارایی (PE) و فسفرکارایی محاسبه شده (CPE)

شکل ۱- همبستگی بین فسفرکارایی (PE) و مقدار کل فسفر (TP) گیاه در حالت مصرف سنگ فسفات

فسفر معدنی محلول استفاده کردند نشان دادند که رقم Westonia کارا ولی رقم Cadoux غیرکارا بودند.

نتیجه گیری

بطور کلی بین ارقام مختلف گندم از لحاظ جذب و مصرف فسفر تفاوت‌های فاحشی مشاهده گردید. ارقام کرج ۱، مرودشت، آریا، داراب ۲، کرج ۲ و هیرمند ماده خشک بالایی به ازای جذب فسفر کم تولید کردند لذا از لحاظ مصرف فسفر کارا بودند، در مقابل ارقام آزادی، بیات، دز، گلستان، رسول، نیک نژاد و کاوه فسفر بالایی جذب کرده و از لحاظ جذب فسفر کارا بودند. ارقام کودپذیر نظری مرودشت، آزادی، نیک نژاد، داراب ۲، کرج ۲، رسول، مغان ۱، کاوه، آریا و شعله برای سیستم‌های کشاورزی پرنها (High-inpute) ولی ارقام کارا نظری رسول، آزادی، نیک نژاد، مغان ۱، گلستان، بیات، اینیا، دز، نوید و هامون برای سیستم‌های کشاورزی کم نهاده (low-inpute) توصیه می‌شوند البته با توجه به اینکه ارقام آزادی و نیک نژاد هم کودپذیری بالا و هم فسفرکارایی بالایی دارند پس در هر دو سیستم می‌توانند کشت شوند. امید است که در آینده با شناخت مکانیسم‌های فسفرکارایی، ژن‌های کد کننده آنها در گیاهان و معرفی ارقام فسفرکارا، از مصرف بی رویه کودهای فسفاته، از دست رفتن هزینه‌های گزاف و آلودگی‌های زیست محیطی جلوگیری شود و از طرف دیگر به حفظ منابع فسفره نیز کمک شود همچنین گامی مثبت در مدیریت مصرف صحیح کودهای فسفاته و حفاظت از محیط زیست برداشته شود.

بین فسفرکارایی و فسفرکارایی محاسبه شده همبستگی معنی داری ($R^2 = 0.71$) وجود داشت (شکل ۲) که بیانگر این است که عملکرد نسبی شاسخاره شامل هر دو کارایی جذب و مصرف فسفر است و یک شخص مناسب برای ارزیابی فسفرکارایی است که با نتیجه لیاو و همکاران (۱۵) مطابقت دارد. سپهر و همکاران (۲۸) نیز بین فسفرکارایی و فسفرکارایی محاسبه شده همبستگی معنی داری ($R^2 = 0.86$) ولی بین غلظت فسفر شاسخاره و فسفرکارایی همبستگی ضعیف ($R^2 = 0.12$) نشان دادند. به منظور ارزیابی شاسخ‌های مربوط به فسفرکارایی، اختر و همکاران (۲) نشان دادند که کارایی جذب و مصرف فسفر دو فاکتور مهم در ارزیابی و انتخاب ارقام *Diversa brassica* هستند. زیانگ-ون و همکاران (۳۴) نشان دادند که عملکرد خشک شاسخاره در حالت کمبود فسفر و عملکرد نسبی خشک شاسخاره از فاکتورهای موثر و ساده برای نمایش فسفرکارایی ارقام مختلف سویا بودند. های-وی و همکاران (۱۲) به منظور ارزیابی فسفرکارایی ارقام گیاهی *Rapeseed(Brassica napus L.)* گزارش دادند که عملکرد اندام هوایی و وزن خشک ریشه شاسخ‌های موثر برای ارزیابی فسفرکارایی ارقام است. فسفرکارایی به فاکتورهای زیادی از قبیل محیط رشد و اشکال شیمیایی فسفر خاک نیز وابسته است (۱۶). همانطوری که گونش و همکاران (۹) گزارش دادند نتایج فسفرکارایی در دو محیط گلخانه و مزرعه با هم مطابقت ندارند و هیچ همبستگی بین فسفرکارایی ارقام بین دو محیط وجود نداشت و برای نشان دادن تاثیر اشکال شیمیایی فسفر خاک بر روی فسفرکارایی ارقام مختلف گندم، اسبرن و رنگل (۲۵) وقتی که از منبع فسفر آلی (فیتات) استفاده کردند نشان دادند که ارقام گندم فسفرکارا بودند اما زمانی که از فسفات آهن یا Cadoux و Westonia

منابع

- ۱- ملکوتی م.ج، کشاورز پ. و کریمیان ن. ۱۳۸۷. روش جامع تشخیص و توصیه بهینه کودی برای کشاورزی پایدار، انتشارات تربیت مدرس، تهران، ایران.
- ۲- Akhtar M.Sh., Oki Y., and Adachi T. 2008. Phosphorus and biomass distribution, and p-efficiency by Diversa *Brassica* cultivars exposed to adequate and p-stress environment. *J. Environ. Sci. Technol.* Vol.13 No 1,pp.111-119.
- ۳- Batten G.D. 1986. The uptake and utilization of P and nitrogeao by diploid, tetraploid wheats (*triticum spp.*). *Annals Bot.* 58: 49-59.
- ۴- Batten G.D. 1992. A review of P efficiency in wheat . *Plant Soil.* 149: 163-168.
- ۵- Balemi T. 2009. Effect of phosphorus nutrition on growth of potato genotypes with contrasting Phosphorus efficiency. *African Crop sci. J.* Vol. 17, No. 4 , pp. 199-212.
- ۶- Chien S.H., and Menon R.G. 1995. Factors affecting the agronomic effectiveness of phosphate rock for direct application. *Fertilizer Res.* 41: 227-234.
- ۷- Fageria N.K., Wright R.J., and Baligar V.C. 1988. Upland rice genotypes evaluation for P use efficiency. *J. Plant Nutr.* 20: 499-509.
- ۸- Fageria N.K., and Baligar V.C. 1999. Rice cultivar evaluation for P use efficiency. *Plant Soil.* 111: 105-109.
- ۹- Gunes A., Inal A., Alpaslan M., and Cakmak I. 2006. Genotypic variation in phosphorus efficiency between Wheat cultivars grown under greenhouse and field conditions. *Soil Sci Plant Nutr.* 52: 470- 478.
- ۱۰- Gahoonia T.S., and Nielsen N.E. 1996. Variation in acquisition of soil P among wheat and barley genotypes. *Plant Soil.* 178: 223-230.
- ۱۱- Gahoonia T.S., and Nielsen N.E. 2004. Root traits as tools for creating phosphorus efficient crop varieties. *Plant Soil.* 260: 47-57.
- ۱۲- Hai-Wei Z., Yu H., Xiang-Sheng Y., and Fang-Sen X. 2008. Evaluation of phosphorus efficiency in Rapeseed (*Brassica napus L.*) recombinant inbred lines at seeding stage. *Acta Agron. Sin.* 34(12): 2152-2159.
- ۱۳- Jones G.P.D., Jessop R.S., and Blair G.J. 1992. Alternative methods for the selection of P efficiency in wheat. *Field Crops Res.* 30: 29-40.
- ۱۴- Jones D.L., Hodge A., and Kuzyakov Y. 2004. Plant and mycorrhizal regulation of rhizodeposition. *New Phytol.* 163(3): 469-480.
- ۱۵- Liao M., Hocking P.J., Dong B., Delhaize E., Richardson A.E., and Ryan P.R. 2005. Screening for genotypic variation in phosphorus-uptake efficiency in cereals on Australian soils. *Plant Nutrition for Food Security, Human Health and Environmental Protection*, Tsinghua University Press. Beijing, China. Pp: 114-115
- ۱۶- Liao M., Hocking P.J., Dong B., Delhaize E., Richardson A.E., and Ryan P.R. 2008. variation in early phosphorus-uptake efficiency among wheat genotypes grown on two contrasting Australian soil. *Aust. J. Agr. Res.* 59: 157-166.
- ۱۷- Liu Y., Mi G., Chen F., Zhang J., and Zhang F. 2004. Rhizosphere effect and growth of two maize (*Zea mays l.*) genotypes with contrasting p efficiency at low p availability. *Plant Sci.* 167: 217-223.
- ۱۸- Lindsay W.L., and Norvell W.A. 1978. Development of DTPA soil test for Zinc, iron, manganese and copper. *Soil. Sci. Soc. Am. J.* 42: 421-428.
- ۱۹- Manske G.G.B., Ortiz-Monasterio J.I., Van Ginkel M., Gonzalez R.M., Rajaram S., Molina E., and Vlek P.L.G. 2000. Traits associated whit improved P-uptake efficiency in CIMMYT's semidwarf spring bread wheat grown on an acid andisol in Mexico. *Plant Soil.* 221: 189-204.
- ۲۰- Marschner H. 1995. *Mineral Nutrition of Higher Plants*. 2nd Edition. London. Academic Press.
- ۲۱- Marschner H. 1998. Role of root growth, arbuscular mycorrhiza, and root exudates for the efficiency in nutrient acquisition. *Field Crops Res.* 56: 203-207.
- ۲۲- Ozturk L., Eker S., Torun B., and Cakmak I. 2005. Variation in phosphorus efficiency among 73 bread and durum wheat genotypes grown in a phosphorus-deficient calcareous soil. *Plant Soil.* 269: 69-80.
- ۲۳- Osborne L.D., and Rengel Z. 2002a. Screening cereals for genotypic variation in efficiency of P uptake and utilization. *Aust. J. Agric. Res.* 53: 837-844.
- ۲۴- Osborne L.D., and Rengel Z. 2002b. Genotypic differences in wheat for uptake and utilization of P from iron phosphate. *Aust. J. Agric. Res.* 53: 837-844.
- ۲۵- Osborne L.D., and Rengel Z. 2002c. Growth and P uptake by wheat genotypes supplied with phytate as the only P source. *Aust. J. Agric. Res.* 53: 845-850.
- ۲۶- Olsen S.R., Cole C.V., Watanable F.S., and Dean L.A. 1954. Estimation of available P in soils by extraction with sodium bicarbonate. Cir. No 939. USDA, U. S. Government printing office. Washington DC.
- ۲۷- Pearse S.J., Veneklaas E.J., Cawthray G.R., Bolland M.D.A., and Lambers H. 2006. carboxylate release of wheat canola and 11 grain legume species as affected by phosphorus status. *Plant Soil.* 288: 127-139.
- ۲۸- Sepehr E., Malakouti M.J., Kholdebarin B., Samadi A., and Karimian N. 2009. Genotypics variation in P efficiency

- of selected Iranian cereals in greenhouse experiment. Int. J. Plant. Prod. 3: 17-28.
- 29- Scott D.P.J.B., Carlos A.Mc., and Curtis J.R. 1995. Nutrient-use efficiency: a litterfall index, a model, and a test along a nutrient-availability gradient in North Carolina peatlands. University of Chicago press.
- 30- Vance C., Uhde-Stone C., and Allan D.L. 2002. Phosphorus acquisition and use:critical adaptations by plants for securing a nonrenewable resource. New Phytol. 157: 423-447.
- 31- Wang X., Tang C., Guppy C.N., and Sale P.G. 2008. Phosphorus acquisition characteristics of cotton (*Gossypium hirsutum* L.), wheat (*Triticum aestivum* L.) and white lupin (*Lupinus albus* L.) under P deficient conditions. Plant Soil. 312: 117-128.
- 32- Westerman R.L. 1990. Soil Testing and Plant Analysis. 3rd edition. American Society of Agronomy and Soil Science of America, Madison, Wisconsin.
- 33- Williams L.E. Fertilizer use efficiency and influence of rootstock on uptake and accumulation of nutrients in winegrapes grown in the coastal valleys of California. Proc. Fert. Res. Educ. Prog. Conf., 8th, Tulare. 14 Nov 2000. Calif. Dept. Food Agric. Fert. Res. Educ. Prog., Sacramento.
- 34- Xiang-wen P., Wen-bin L., Qiu-ying Z., Yan-hua L., and Ming-shan L. 2008. Assessment phosphorus efficiency characteristics of soybean genotypes in phosphorus-deficient soils. Agri. Sci. China. J. 7(8): 958-96.

Evaluation of Phosphorus Acquisition and Utilization Efficiency of Wheat Genotypes in Rock Phosphate

E. Iranshahr¹ - E. Sepehr^{2*}

Received: 20-9-2011

Accepted: 15-4-2012

Abstract

A factorial completely randomized design experiment with three replications was carried out in greenhouse to evaluate the phosphorus (P) acquisition and utilization efficiency of 20 wheat genotypes in a river sand fertilized with rock phosphate (RP) and soluble P (PS). Results showed significant differences in shoot dry weight (SDW), shoot P concentration, shoot P content, P acquisition (PACE), P utilization (PUTE) and P efficiency. Marvdasht and Hamun with 8.3 and 5.6 g dry weight showed the highest and lowest response to soluble P fertilizer application, respectively. The average of PACE for all genotypes was 0.04 which Azadi and Karaj1 were the most and least efficient in P acquisition compared to other genotypes. PUTE ranged from 0.6 (Azadi) to 1.12 (Moghan 1) with the average of 0.82 (RP) and 0.31 g DW mg⁻¹ P (PS). Among wheat genotypes, Karaj 1 (4.5%) and Azadi (14.5%) showed the lowest and highest P efficiency, respectively. There was no correlation ($R^2=0.18$) between P efficiency and shoot P concentration of genotypes, but the relationship between P efficiency and shoot P content was highly significant ($R^2=0.77$).

Keywords: Wheat, Phosphorous, Rock phosphate, Acquisition, Utilization efficiency